

Senatvinė depresija

Depresija senyvame amžiuje dažnai turi specifines priežastis:

- vienišumas po partnerio, giminaičio ar draugo mirties;
- staigus judėjimo galimybės ir savarankiškumo praradimas dėl tam tikrų kūno sužalojimų, pažeidimų;
- išvaizdos pablogėjimas, socialinio vaidmens praradimas, jausmas, kad aplinkiniai negerbia senatvės, finansiniai rūpesčiai;
- ryšių praradimas išsikrausčius į kitą gyvenamąją vietą;
- daugelis ligų, kuriomis sergama vienu metu.

Depresikų žmonių mintys sukasi tik apie savijautą, įprastinė veikla tampa našta. Sava vertina kaip nevisavertę būtybę. Įprastos situacijos suvokiamos kaip grėsmingos. Sustiprėja kaltės jausmas. Kyla suicidinių minčių.

Elgesys su depresija sergančiu senu žmogumi

- rimtai išklausti nusiskundimų, leidžiant suprasti, kad jis yra svarbus, kad į jį žiūrima rimtai;
- tvirtinti, kad dėl savo būklės jis nėra kaltas;
- neperduoti neigiamos informacijos, emocijų;
- nepalikti nuošaly nuo šeimos gyvenimo, įtraukti į visus reikalus;
- atvirai kalbėti apie savižudybę, gauti pažadą, kad to nedarys;
- supažindinti su medikamentais ir jų šalutiniu poveikiu;
- pasirūpinti pakankamu maitinimusi.

Padėkime sau ir savo artimiesiems gražiai senti, nes ruduo gražus metų laikas, nušvintantis ryškiausiomis spalvomis, atnešantis didžiausią derlių...

Pagal internetinę spaudą parengė Daiva Žukauskienė

LIETUVOS MEDICINOS BIBLIOTEKA PRISTATO

Knyga apie Vilniaus medicinos draugiją

Triponienė, Dalia. **Prie Vilniaus medicinos draugijos versmės. Istorijos fragmentai. Įžymūs veikėjai. Tradicijų tąsa. Kronika.** – Vilnius: Vilniaus universitetas – 2012. 336 p.

Docentės Dalios Triponienės knyga „Prie Vilniaus medicinos draugijos versmės“ – tai jau ketvirtasis leidinys apie Vilniaus medicinos draugiją. Pirmąsias dvi, išleistas 1988 ir 1999 m., docentė parengė kartu su bendraautorais. Medicinos draugijos 200 metų (sukako 2005 m. gruodžio 12 d.) jubiliejaus proga doc. D. Triponienė pateikė gausiai nuotraukomis ir dokumentais iliustruotą leidinį (2005 m.).

Naujausią knygą sudaro tekstai, sukaupiti per pastarąjį dešimtmetį. Jie atspindi Vilniaus medicinos draugijos istorijos fragmentus, įžymių Vilniaus medicinos draugijos narių veiklą, tradicijų tąsą. Knygoje pirmą kartą skelbiami autorės tyrinėjimų duomenys. Pateikiama Vilniaus medicinos draugijos veiklos kronika.

Ši knyga skirta visiems, kurie domisi Lietuvos medicinos istorija, Lietuvos medicina, kurie dalyvauja specializuotų draugijų veikloje. Svarbiausias leidinio tikslas – palengvinti darbą tiems, kurie tyrinė Vilniaus medicinos draugijos istoriją ir turtins jos tradicijas.

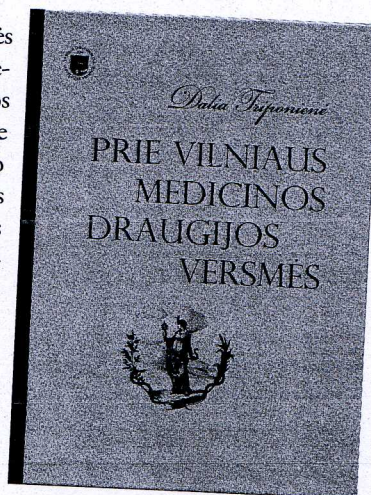
Vilniaus medicinos draugija – unikali institucija, tęsianti savo veiklą jau trečią šimtmetį. Draugija įkurta 1805 m. gruodžio 12 d. Vilniaus universiteto profesoriaus Jozefo Franko iniciatyva. Draugijos įkūrėjų devizas „Tarnauti mokslui ir gimtajam kraštui“ ir Jono Rustemo sukurtas ženklas, vaizduojantis deivę Izidę, išliko tie patys iki šių dienų. Uždarus Vilniaus universitetą 1832 m. ir Medicinos chirurgijos akademiją 1842 m., Vilniaus medicinos draugija buvo vienintelis medicinos mokslo centras Lietuvoje. Būtent per draugiją Vilniaus gydytojus pasiekdavo Europos ir pasaulio medicinos naujovės. Draugijos nariai tyrė ir nagrinėjo gyventojų sergamumą ir mirtingumą priežastis, labiausiai paplitusias ligas, siūlė kovos su jomis priemones, rūpinosi, kad medicinos pagalba būtų prieinama visiems, steigė nemokamas ambulatorijas varguomenei. Draugijos veikla buvo labai plati, aprėpianti ne tik medicinos mokslus ir praktiką, far-

maciją, higieną, visuomenės sveikatos ir sanitarinio švietimo sritis, bet ir kultūros įvykius. 1919 m. Vilniuje atkūrus Stepono Batoro universiteto Medicinos fakultetą, prasidėjo naujas Vilniaus medicinos draugijos veiklos etapas. Draugijos darbas dar labiau suintensyvėjo, daugėjo narių skaičius. Draugija leido savo darbų tęstinį leidinį, turėjo savo biblioteką. Antrojo pasaulinio karo metais, 1943 m.

kovo 17 d. vokiečiams uždarius universitetą, oficialiai Vilniaus medicinos draugijos veikla nutrūko, tačiau draugija darbus tęsė kaip gydytojų mokslinius susirinkimus. 1945 m. ji vėl buvo atkurta. Steigėsi specialiosios medicinos draugijos – stomatologų, terapeutų, chirurgų, rentgenologų, dermatologų, venerologų, akušerių, ginekologų ir kt. 1975 m. vykusiame visų specialiųjų Vilniaus medicinos draugijų posėdyje nutarta atgaivinti senosios Vilniaus medicinos draugijos pirmąsias struktūras. 1977 m. įvyko išplėstinis draugijos valdybos posėdis, kuriame dalyvavo visų dvidešimties specialiųjų draugijų pirmininkai.

Vilniaus medicinos draugija toliau tęsia savo dviejų šimtmečių tradicijas, rengia posėdžius, skatina gydytojų mokslinę veiklą, vertina mokslo darbus, dalyvauja Medicinos fakulteto veikloje, leidžia knygas ir mokslo žurnalą „Medicinos teorija ir praktika“. 1977–2003 m. Vilniaus medicinos draugijos sekretorė buvo docentė Dalia Triponienė, o nuo 2004 m. ji eina draugijos pirmininkės pareigas.

*Janina Valančiūtė
Lietuvos medicinos biblioteka*

Sluoger. Mokslas ir praktika. 2012. T. 9.